

Cultura i Societat

GRAN DAMA DE LA CULTURA CATALANA

OBITUARI

Carles Duarte Montserrat

PRESIDENT DE LA FUNDACIÓ CARULLA

Maria Font Bernaus, vídua de l'empresari i mecenes Lluís Carulla, fundador del grup Agrolimen, va morir ahir als 97 anys

El traspàs de **Maria Font Bernaus**, vídua de l'empresari i mecenes **Lluís Carulla** i

Canals, deixa la cultura catalana òrfena d'una de les seves personalitats més emblemàtiques. Conscient de la importància decisiva de l'educació, de la conveniència d'afavorir el talent, de la necessitat de promoure un millor coneixement de la història i de les tradicions, del fet que només una societat amb valors sòlids pot assolir fites ambicioses, la seva trajectòria es caracteritza per la dignitat, la constància, la coherència i un indefallent sentit de compromís al servei de la cultura i del país, que va ser reconegut per la Generalitat de Catalunya amb la concessió l'any 1995 de la Creu de Sant Jordi.

El seu nom, l'hem d'associar abans de res a la Fundació Carulla, que la tenia fins ara com a presidenta d'honor. Maria Font n'havia assumit la presidència l'any 1990, arran de la mort de Lluís Carulla i Canals, i la va exercir fins al 2006, en què va ser substituïda per la seva filla **Montserrat**. N'havia estat fundadora, juntament amb el seu marit, ja l'any 1973, a la fi del franquisme, amb els objectius prioritaris d'impulsar la qualitat i l'arrelament al país de l'escola catalana, mitjançant els premis Baldiri Reixac; de fomentar l'estudi i la transmissió del patrimoni literari català, mitjançant la represa i la continuïtat de la històrica Editorial Barcino, creada l'any 1924, i de vetllar per la preservació, la flexió i la divulgació a l'entorn de la transformació del món rural durant el segle XX i els reptes que presenta dins la societat contemporània, a través del Museu de la Vida Rural. I cal afegir-hi, per l'interès que Maria Font sempre hi va tenir, les Nadales temàtiques que la família Carulla inicialment i després la Fundació Carulla publiquen des de 1967 i que constitueixen un magnífic fons per al coneixement, seguint un plantejament d'alta divulgació, de la nostra personalitat col·lectiva, a més d'esdevenir un instrument obert

Maria Font, vídua de Lluís Carulla.

«Va fundar amb el seu marit la Fundació Carulla per impulsar la qualitat i l'arrelament al país de l'escola catalana mitjançant els premis Baldiri i Reixach i el foment de la literatura»

de participació en la dotació dels premis Baldiri Reixac. Però, més enllà de la Fundació Carulla, hem de vincular immediatament la personalitat de Maria Font també al naixement d'Òmnium Cultural, del qual Lluís Carulla va ser un dels fundadors, a l'Orfeó Català i el Palau de la Música, d'on va ser vicepresidenta durant un llarg període, i al Concurs Internacional de Música Maria Canals, del qual era presidenta honorària i on va dur a terme, de primer al costat de Maria Canals, i després encapçalant-ne amb coratge i intel·ligència l'organització, una labor ingent encaminada a consolidar uns guardons amb un prestigi mundial indiscutible en el camp de la interpretació de piano, que avui presideix la seva filla Mariona, en el que és un nou testimoni del sentit de continuïtat en el compromís cultural de la família Carulla que Maria Font encarnava d'una manera exemplar.

Maria Font va ser una incansable promotora cultural, amb una intel·ligència i una determinació admirables i un inequívoc sentit de la responsabilitat social. La seva capacitat d'iniciativa i de representació n'han fet una figura que ha esdevingut un referent de lliurament, d'exigència i de criteri entre els membres de la seva generació, però també per a les generacions posteriors.

De jove es va incorporar al naixement de l'empresa iniciada pel seu marit l'any 1937 i ben aviat, constatant la gran sintonia de conviccions i ideals que els unia, van establir un vincle d'una profunda complicitat que els va dur a contreure matrimoni l'any 1940. Maria Font i Lluís Carulla compartien sensibilitats, il·lusions i una manera d'entendre l'activitat empresarial basada en l'entusiasme, la tenacitat, la dedicació i l'esperit de la feina ben feta.

Maria Font, convertida amb el pas dels anys en el pal de paller d'una família amb sis fills i més de vint nés, ha estat una persona fonamental en la trajectòria de Gallina Blanca i de les empreses del grup Agrolimen. Però la seva autoritat moral i el seu lideratge han anat més enllà del món empresarial i els ha projectat fecundament i generosament en tots els àmbits on ha intervingut.

Tot i que Maria Font va mantenir sempre molt vius els seus lligams amb el Maresme, d'on procedia la seva família, va contribuir activament a fer possibles les nombroses iniciatives que el seu marit va impulsar a l'Espluga de Francolí, d'on era originari, com la construcció del Casal, la Residència Jaume I per a persones grans o, en l'àmbit de l'etnologia, el Museu de la Vida Rural, que ha donat el seu nom a una de les seves sales i que convoca una beca Maria Font de Carulla de recerca etnològica i cultural. La seva absència ens fa enyorar des d'ara la seva lucidesa privilegiada, la seva humanitat profunda i el seu estratge en la manera d'afirmar i de defensar la llengua i la cultura catalanes.

Un llibre ofereix una visió renovada de la Mancomunitat de Girona

AJUNTAMENT DE PALAFRUGELL

La guerra va afectar la indústria dels taps i els suros.

PALAFRUGELL | DdG

■ El llibre *La Mancomunitat de Catalunya a les terres de Girona* ofereix una visió renovada, cent anys després, d'una institució que va contribuir a la modernització del país i que va treballar en favor d'una voluntat sempre present: l'autonomia, en un moment de represa del catalanisme polític.

El llibre ha estat coordinat per Joaquim Maria Puigvert, professor de història contemporània de la UdG, i Narcís Figueras, professor d'estudis catalans de la UOC, que també han comissariat l'exposició del mateix títol. Aquesta exposició es va poder visitar al Museu del Suro de Palafrugell fins el passat 1 de març, on va finalitzar la seva itinerància.

El llibre, presentat a Palafrugell, pertany a la col·lecció *Quaderns de la Revista de Girona* i explica les principals actuacions que va desplegar la Mancomunitat entre el 1914 i el 1924 a les terres de Girona. Durant la presentació, el president de la Diputació, Pere Vila, va dir que la Catalunya d'avui s'emmiralla en aquella etapa que,

amb moltes dificultats, volia fer un país pròsper i per a la seva gent. En concret, s'analitzen millores en aspectes com la xarxa elèctrica, l'escola de treball, la modernització de l'agricultura, les tensions socials, les biblioteques, arquitectura i obra pública o el cooperativisme.

L'autogovern a Catalunya

Sobretot, però, el llibre vol oferir les claus per comprendre què va suposar la primera experiència d'autogovern de la Catalunya més contemporània, basada en el fet de mancomunar l'acció de les quatre diputacions catalanes, amb una perspectiva nacional.

L'exposició, que ara ha finalitzat la seva itinerància, s'ha articulada a partir del llibre. Ha recorregut les comarques gironines per municipis com ara a Santa Coloma de Farners, la Bisbal d'Empordà, Olot, Girona, o Figueres, entre d'altres. A més, la mostra ha tingut també la col·laboració de molts experts com ara Jordi Bohigas, Mònica Bosch, Xavier Carmaniu o Maximiliano Fuentes.

Més de 10.500 persones visiten la Phillips Collection en un cap de setmana

BARCELONA | ACN/DdG

■ L'exposició *Impressionistes i moderns. Obres mestres de la Phillips Collection*, que va obrir portes divendres al CaixaForum de Barcelona, ha tingut un gran èxit de públic. En tres dies l'han visitat 10.500 persones, cosa que ha causat llargues cues durant el cap de setmana. Els visitants han pogut contemplar-hi una selecció excepcional de 60 pintures a càrrec de 44 artistes referencials dels dos últims segles, com Picasso, Manet, Degas, Monet, van Gogh, Cézanne, Courbet, Matisse, Modigliani,

Braque, Pollock, O'Keeffe o Rothko. La suma d'aquestes obres mestres permet viatjar a través d'alguns dels principals moviments que es van desenvolupar des del segle XIX i fins a la Segona Guerra Mundial.

L'exposició, que s'albergarà al CaixaForum de Barcelona fins el 19 de juny, esdevé una ocasió poc habitual de veure una important representació de la Phillips Collection, mai abans exposada com a tal a Barcelona, per bé que algunes de les seves obres han passat puntualment per algun museu de la ciutat, com el Museu Picasso.